

چگونه میتوانیم یک فامیل خوش و سالم داشته باشیم

نوشته: فرشته علی بیک

ادیتور: علی سالک

۲۷ نومبر ۲۰۱۷

زمانیکه سوال صحت و سالم بودن و چگونگی زندگی خوب فامیلی به میان می آید ؛ به صورت فوری سلسله وظایف و مسوولیت های مهم و سازنده ی که مربوط بزرگان - والدین - و بعد هر کدام از اعضای خانواده - اعم از جوانان - نوجوانان و کودکان میشود ؛ مطرح بحث قرار میگیرد . ولی باید دانست که این مسوولیت ها بعضن نظر به برداشت و دانستن از جامعه و اوضاع مسلط بر آن همیشه نسبت بعد زمان فیما بین نسل ها (جوانان و نسل مسن- کهنسالان) کشیدگی ها و - مشاجره های لفظی و بی اعتنایی به یکدیگر میگردد . مسلمان به طور طبیعی نسبت فاصله زمانی بین والدین و جوانان در رابطه با پیشبرد امور زندگی در ساحات و ابعاد مختلف ان - سلسله اختلافات نظر و چلنج های مقطعی به میان می آید . زیرا بزرگان عمدتن زندگی و آینده ی ایدیال را بر اساس تجربه گذشته و بر داشت خود شان روابط فامیلی و اداره درست آن ؛ از زیر عینک های پنج - شش دهه گذشته می نگرند و قضاوت میکنند ؛ حال آنکه زمان امروز طرز بر خورد و رابطه جدید اجتماعی و فامیلی را میطلبد . و اما گروه جوانان و نسل نو ما با داشتن تجربه کمتر از گذشته ؛ همپا با زمان - فرهنگ جدید و مطابق رشد و تکامل ساینس و تکنالوژی روز ذهن و تفکرات خود را آماده نموده استدلال میکنند و قدم میگذارند . از همینجاست که یک اندازه مشکلات - جدل های لفظی - جر و بحث ها و اختلافات در فامیلها و خانواده ها رویهمرفته به صورت طبیعی به وجود می آید . باید دانست که آیا این اختلافات و طرز دید دوگانه به ادامه و پیشبرد زندگی خوب فامیلی ؛ در عایله ها قابل تصحیح و حل شدنی است و یا اینکه به شکل آشتی ناپذیر باقی خواهد ماند ؟

صریحن باید گفت که پرابلم های عایلوی یا فامیلی مسایل است حل شدنی - به شرطیکه پرابلم های فیما بین این دو طرز دید فوق الذکر با تفاهم وگفتگو های متداوم با عنصر اعتماد توام باشد . اعتنا و و اعتماد اعضای جوان فامیل و بزرگسالان با همدیگر رمز و کلید موفقیت و پیروزی فامیل خواهد بود . عنصر اعتماد و همدگر فهمی بین نسل ها چگونه

بوجود می آید؟ درین رابطه باید گفت: در قدم اول نقش و مسوولیت مبرم و والدین و بزرگسالان فامیلی در جهت تربیه و بلند بردن سطح فهم تاریخی و فرهنگی جامعه در مجموع و به صورت اخص خانواده و فامیل از اهمیت به سزایی برخوردار است. زیرا فهماندن و تعلیم مسایل کلتوری گذشتگان و توضیح دست آوردهای شان در اشکال مختلف آن و همزمان پیوند منطقی آن با پیشرفت علم و فرهنگ مسلط بر روز؛ برای نسل جوان دارای اهمیت زیاد است تا ذهن شان را روشن و توجه شان را به نسلهای گذشته مبزول بدارند - همچنان بزرگسالان میتوانند تا توضیحات تجارب گذشته خود از اخلاقیات و جامعه شناسی - پیشرفت تدریجی امور اجتماعی و فرهنگی؛ بالای تفکرات نسل جوان تاثیرات مثبت و قابل ملاحظه بی را گذاشت. مثلن بزرگسالان خانواده - والدین - میتوانند در قدم نخست مناسبات فیما بین خود (مناسبات خانم و شوهر) را دوستانه و پر از محبت؛ حفظ و جلوه دهند زیرا والدین خود در حقیقت آهیینه ی تمام نمای فرزندان؛ بخصوص برای جوانان فامیل میباشد. علاوه بر نقش و تمثیل والدین است تا با شفقت و مهربانی نسل نو را در راه کسب علوم متداوله زمان - عنعنات پسندیده و دریافت تجارب مثبت زندگی فامیلی و خانوادگی تشویق و ترغیب نماید.

همچنان تجربه نشان داده است که پدر و مادر با ید نسل جوان را صادقانه و مهربانانه به خاطر رشد بیشتر شخصیت شان در تمام امور زندگی خانوادگی و پلان های مهم فامیلی شریک بسازند و نظریات و - انتقادات و پیشنهادات شان را به دیده قدر نگریده به خاطر بهبود بخشیدن خوبتر زندگی فامیلی و اعتماد متقابل آنرا به منصفه ی اجرا قرار دهند؛ تا اینکه نسل نوین اعتماد به نفس را به دست بیاورند و خود را عضو فعال و متساوی الحقوق خانواده حساب نمایند. پدر و مادر با فرزندان همی باید همانند دوست و رفیق باشند؛ از مجموع مصروفیت های امور زندگی وقت را کمایی نمایند تا بتوانند بیشتر با فرزندان جوان سپری نمایند مشکلات شان را همیشه در صدر آجدای خویش قرار بدهند و همیشه در رابطه با جهات مختلف زندگی با لحن نرم و محبت آمیز با ایشان صحبت نمایند - به نظریات و شخصیت فعال شان احترام بگذارند. همچنان به ایشان در مواقع معین مسوولیت بسپارند؛ پیوسته سعی گردد تا با نسل جدید عادلانه رفتار شود و مهمتر اینکه معنا و مفهوم عادلانه برای شان تفهیم گردد. والدین باید به جوانان طوری با مهربانی و محبت رفتار نمایند؛ که آنها همیشه بدون تشویش خود را یار و یاور هر کدام از اعضای خانواده تلقی نموده و در گفتار و کردار؛ خود را در کانون خانوادگی؛ مصوون و راحت احساس نمایند - بالمقابل والدین همیشه باید از نگرانی - تشویش و پرابلم های شخصی و اجتماعی فرزندان فامیل باخبر بوده و فوقتن با کمک های مرعی و نامرعی مادی و معنوی شان خود را همراه و هم صحبت شان قرار بدهند؛ در چنین روابط نیک - دوستانه و متقابل است که نسل جوان تمام راز های نهفته و حرفهای نگفته خود را با والدین شریک نموده در نتیجه باعث تحکیم و نشاط بیشتر مناسبات فامیلی میگردد. با همین طرز تفکر است؛ که از یکطرف فاصله

فیمابین نسل های گذشته و نسل های جدید نزدیک و نزدیک تر شده می رود و از جانب دیگر پرابلم ها و چالش های عاید با غور و بررسی جمعی فامیلی حل و فصل می گردد.

باید یاد آور شد که استفاده از روش های نامطلوب و نامعقول برای رسیدن به رفتار های خوب و مطلوب امکان نا پذیر است. بنا برین مسلمان استفاده از فشار هی فزیکتی - سرزنش کردن - خجالت دادن - نفرین کردن - توهین کردن و امثال ان به اصلاح رفتار و کردار جوانان و نوجوانان فامیل ؛ بر علاوه اینکه کمک نمی کند ؛ بلکه می تواند بر عکس آن هم صورت گیرد .. توجه عمیق به رفتار و کردار مطلوب نسل جوان و تشویق شان در راه صداقت - راست کاری - روحیه همکاری به صورت دوامدار ؛ ایشان را از لحاظ روانی به والدین نزدیک ترمی سازد. زیرا اگر آنها از انعکاسات اعمال و حرکات درست شان نتیجه مثبت و خوب بگیرند ؛ در رفتار و کردار های روز مره خود بیشتر تغییرات مثبت را جا خواهند زد. بخصوص زمانیکه از رفتار و کردار جوانان در نزد کسانی که به آنها اعتماد دارند ؛ در حضور خودشان از جسارت - شایستگی و عدالت پسندیشان بخوبی یاد آوری گردد ؛ بدون شک بر علاوه اینکه اعتماد به نفس شان زیاد ترمی گردد ؛ با محبت بیشتر به کارهای خوب و کردار های نیک دلچسپی پیدا میکنند. گفتنیست که موضوعات و پرابلم های مورد بحث با جوانان همیشه باید به شکل اقناعی صورت گیرد ؛ زیرا اگر آنها حس کنند که مساله یی - موضوعی بر طبع نازک شان تحمیل گردیده است ؛ به بزرگان فامیل شاکی و متردد و بی باور خواهند شد. نتیجتن باید یاد آوری نمود که ؛ هدف از تعلیم و تربیت درست جوانان و نوجوانان در خانواده عبارت از ایجاد یک فضای دوستی - محبت و اخلاص در دل هایشان - کاستن از رفتار های نامطلوب و افزودن و انکشاف دادن خصایل نیک انسانی و تقویت نمودن کردار مطلوب در وجود شان به صورت دوامدار و مستمر است - تا اینکه نسل های پیشین - مسن - و نسل های نوین - جوانان و نوجوانان - در خانواده ها همدل و هم زبان گردند.